COO BOO

Noční kouzlo

Znáte z televizního seriálu!

Horseland 16
Noční kouzlo

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Michal Kolezsar
Horseland 16 – Noční kouzlo – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

HORSELAND

Noční kouzlo

Podle epizody
NOČNÍ KOUZLO NA LOUCE

Napsal
Michal Kolezsar

COOBOO

Proní kapitola

Bylo brzké ráno a Horseland, rozlehlý ranč uprostřed majestátných hor, halila tma. Všude bylo úplné ticho, které pouze občas přerušilo tiché zaržání ze stáje, kde se koním zdál nějaký sen. Na střeše sedlárny seděl kalous a bedlivě pozoroval, zda na zemi pod ním neproběhne nějaká neopatrná myš. Po chvíli však čekání vzdal, roztáhl křídla a neslyšně odletěl. Tma byla stále méně a méně neproniknutelná, až se proměnila v šeď. To už první sluneční paprsky ozařovaly horský štít. Noc se pomalu stávala

minulostí a přicházel krásný jarní den. Na trávu, střechu stájí i na jízdárnu se snášely kapky ranní rosy. Z hnízda v koruně stromu se ozvalo nesmělé pípnutí, pak druhé a po chvíli bylo již bez přestání slyšet několik ptáčat, která se dožadovala snídaně. Z hnízda vylétl drozd, usedl na nedalekou větev a vesele zazpíval. Ale nebyl čas na lelkování, musí mláďatům sehnat něco k jídlu. Sletěl z větve, několikrát se otočil ve vzduchu a zmizel mezi stromy.

Shep, moudrý ovčácký pes, se za drozdem ohlédnul a vykračoval si dál podél jízdárny. Vesele se brouzdal vysokou trávou a vůbec mu nevadilo, že za chvíli byl od rosy celý mokrý. Vždycky si rád přivstal, aby si užil východ slunce, kdy ještě celý Horseland spí a on si může vychutnat ticho panující všude okolo. Většinou přitom nepotká ani živáčka a o jeho ranních procházkách nikdo nevěděl. Ale co to? Shep nevěřil vlastním očím – po trávě si vykračovala kočka Angora, tlapky zvedala pěkně vysoko, aby si náhodou nezamokřila svou pečlivě

udržovanou dlouhou srst, a ve tváři měla vzrušený výraz.

„To snad není možné," zamumlal si sám pro sebe Shep a bedlivě pozoroval pyšnou kočku, „Angora, která si vždycky ráda přispí a kterou často ani nemůžeme probudit, se vydala na ranní procházku? Ať mi týden nedají najíst, jestli nemá za lubem něco nekalého!"

Angora mezitím došla až ke stromu, v jehož koruně se nacházelo drozdí hnízdo, a začala se po kmenu drápat nahoru. Několikrát se přitom mlsně olízla a bylo na ní vidět, jak se těší na malá ptáčata. Už opatrně kráčela po větvi a natahovala drápy k ptačímu hnízdu. Mláďata uvnitř vycítila, že jim hrozí nebezpečí, a úplně potichu se choulila všechna u sebe.

„To musím zarazit," pomyslel si Shep a už chtěl na Angoru zakřičet. Ale co se to děje? Najednou se u stromu objevili drozdí rodiče a začali na kočku dorážet. Přitom ze všech sil

křičeli, bili ji křídly a klovali zobáky. Angora se po nich oháněla, ale ptáci na ni byli příliš rychlí a obratní. Jen co se otočila na jednoho, útočil na ni z opačné strany druhý, a když se obrátila na něj, první drozd ji nemilosrdně bil křídly. Chundelatá kočka se na větvi motala, až z toho ztratila rovnováhu, několikrát se zakymácela a spadla na zem jako žok sena. V tu chvíli se u ní objevil Shep.

„Copak, Angoro, snad ses nevydala na ranní procházku? A pročpak tady ležíš celá ušpiněná a mokrá od rosy?“ zeptal se nevinně ovčácký pes, ale bylo na něm vidět, že by se nejraději rozesmál.

„Ale, chtěla jsem si trochu protáhnout nohy,“ odpověděla mu chundelatá kočka a dělala, že se nic nestalo.

„No tak to ano. A nejlépe si nohy protáhneš, když se snažíš dostat do ptačího hnízda, že? Ale je vidět, že když spolu zvířata i lidé spolupracují, dokážou všechno, dokonce i přemoci mnohem většího protivníka.“